

העלון מוקדש לע"נ מרת סבתנו:
שרה שרה בת רחל ז"ל ת.נ.צ.ב.ה

זמני שבת קודש: **תזריע - מצורע**

כניסה יציאה ר"ת

ירושלים: 18:59 19:51 20:42

תל אביב: 18:57 19:49 20:39

חיפה: 18:59 19:51 20:42

בית שמש: 18:58 19:49 20:39

הזמנים עפ"י לוח אור החיים.

המרכז

לערבות הדדית

(ע"ר)

גליון מס': 91. פרשת: **תזריע - מצורע**. ל' ניסן ה'תש"פ.

אי"ה
עלון שבועי בעניני הפרשה והיהדות,
יוצא לאור ע"י ארגון תורה וחסד:

מבט מהפרשה:

הסתכלות לחיים מפרשת השבוע.

להיות עדינים – בזמן.

הפרשה שלנו עוסקת במצוות עשה ואל-תעשה, ואלה חייבים להיות ברורים וחד-משמעיים. וכן אנו למדים מזה לצורת ההתנהגות בחיים, כאשר הולכים לרב לשאול שאלה, אסור שהרב יתחיל להתפתל ולגמגם. תגובתו צריכה להיות ברורה וחד-משמעית. ואם משהו טרף הוא חייב לומר שזה טרף.

" וכאן זועקת השאלה... ואילו בפרשה זו היא משתמשת במילה זו פעמים רבות כל-כך "

באופן כללי ניתן לומר שרבנים צריכים להיות עדינים, נחמדים ובעלי דיבור רך. עליהם לייעץ, לא לדרוש. טיפוס 'אש וגופרית' אינם מצליחים כל כך כיום. אך לפעמים רבנים הם יותר מדי עדינים ופחות מדי תובעניים, ולא רק בענייני הלכה אלא גם בייעוץ.

פסיכולוגים ועובדים סוציאליים מתוך עיקרון לעולם לא יתנו הוראות לפציינטיים שלהם. זה חלק מהקוד המקצועי שלהם, לא לכפות את דעתם או את הערכים האישיים שלהם על אלה המבקשים את עזרתם. הם ינסו לעזור להם "לראות את היער מבין העצים" כדי שהפציינטיים יוכלו בעצמם לקבל החלטות. רבנים, לעומת זאת, אינם צריכים להרגיש נקיפות מצפון כאשר הם נותנים הדרכה. אחרי הכל, זה תפקידם!
(ע"פ שיחתו של הרב יוסף גולדמן שליט"א – 'בית חב"ד')

שמרת שזאם וזאקרב
זכר בית שמש

עקרון בלימודי התנ"ך אומר שהתורה מדברת בלשון מעודנת. הדוגמה הקלאסית נמצאת בספר בראשית. כשה' אומר לנח לקחת את כל החיות אל התיבה, הוא מדבר על חיות ה"טהורות" ועל אלו ש"אינן טהורות". למרות שהתורה בדרך כלל נסתר ביותר וחסכונית במילים – כל אות שנראית מיותרת מוסכרת ומפורשת על ידי חכמינו – הרי פה היא משתמשת בשמונה אותיות נוספות כדי להימנע משימוש במילה "טמאות".

התלמוד מסיק מכך, שאל לנו לאפשר לביטויים מבישים לעלות על דל שפתינו. אם התורה השתמשה במכוון בשמונה אותיות נוספות במקום לומר את המילה 'טמאה', היא העבירה לנו בכך מסר חזק על שמירת הלשון.

ואולם, מבט חטוף בפרשת השבוע, העוסקת בדיני הטומאה הנגרמת מצרעת, מגלה שהמילה 'טמא' מופיעה מספר רב של פעמים. וכאן זועקת השאלה, מדוע בסיפור של נח התורה יוצאת מגדרה כדי לא להשתמש במילה שלילית, ואילו בפרשה זו היא משתמשת במילה זו פעמים רבות כל-כך?

התשובה הניתנת על ידי חז"ל היא, שבספר בראשית התורה מדווחת על סיפור היסטורי, ולכן יכולה להרשות לעצמה להיות עדינה יותר ולא לבטא מילה שלילית. אולם כשזה מגיע להלכה, לקביעת דין ביהדות, אי אפשר שמישהו ידבר בשפה עדינה או מליצית; צריך להיות ברור לחלוטין כשמדברים על חוקים. החוקים הם מוקדשים, ובענייני חוק אסור שתהיינה אי-בהירויות או דברים מעורפלים.

שו"ת כלכלי
מאת הרב אליהו אליקים.

בשביל הנישואין

מאת הרב יעקב חבה.

חוכמתו של ה'נודע ביהודה'
שהביאה להודאת הגנב.

סיפור לשבת.

רחמי ה' המתגלים במחלת
הצרעת

פניני אוה"ח.

התרופה והמכה הרמוזים
בפרשה

עלי עין.

ב"ה **ג'מ"ז**
לרכי זינים

בנשיאות הרב אייל עמרמי שליט"א

להשאלת:

גמרות שוטנשטיין,
וספרי טוש"ע.

רח' נחום פינת מלכי-
ישראל, שכונת גאולה.

לפרטים:

פל': 054-844-86-83

או בקו המידע:

02-590-7438

בא ליטול שכר כולם.

"אם ראית את הבריות שנתיאשו ידיהם מן התורה מאוד,

עמוד והתחזק בה ואתה מקבל שכר כולם"

(ירושלמי ברכות סח.)

ב"ה

"עמוד עולם"
לע"נ יהודה בן אסתר וברוך פר"ג בן מרים

באפשרותך להקדיש את הלימוד להצלחתך, או להבדיל לע"נ יקירך, חייג עכשיו: 052-7100-955.

חוכמתו של ה'נודע ביהודה'

שלומך, איך אתה מרגיש, הושיב אותו והתחיל לשוחח איתו שיש אנשים בעיר שהם עניים במצב קשה ואנחנו לא יכולים להעלים עין מהם, וביקש ממנו להיות שותף בצדקה של העיר בסכום של 1000 כתרי זהב.

אמר לו אותו האיש, כבוד הרב חברים שלי נפלו בעסקים וגם אני העסקים שלי צולעים אין לי את הסכום הזה אלף כתרי זהב. אמר לו הרב אולי חמש מאות, אולי שלוש מאות, אולי מאה. אבל אותו בעל הבית אומר לו, הרב המצב שלי קשה, אין לי סכומים כאלו.

מיד סימן הרב לאותו יהודי בשקט שיכנס, נכנס אותו יהודי, כשראה אותו בעל הבית אמר לרב, כבוד הרב זה אדם שקרן הוא טוען שאני חייב לו כסף.

הרב אמר לו אתה מכיר אותו. אמר לו בעל הבית, פה ושם ממש בקטנה. אמר לו הרב, אם הוא טוען אולי הוא עני וזקוק לצדקה תן לו כמה 'כתרי זהב' גם תעשה צדקה וגם הוא ישתוק.

בעל הבית חשב שהרב לטובתו והסכים. כששמע זאת היהודי אמר לרב אני לא מוכן אני רוצה את כל הסכום שלי. הרב אמר לאיש הנתבע, אולי תשלש את הסכום ותן לו אין לך מה לעשות איתו הוא לא יוותר. אבל אותו יהודי לא הסכים אני רוצה את כל הסכום.

אמר הרב לאותו בעל הבית תן לו חמש מאות כתרי זהב ואני ידאג שהוא יניח לך. בעל הבית שמע זאת והסכים מייד בתנאי שהרב יהיה ערב שאותו יהודי יניח לו.

מיד קם הרב והוכיחו - אתה רמאי, לפני כמה דקות ביקשתי ממך שתיתן לעניים כסף מאה כתרי זהב לא הסכמת ועכשיו לאדם שאתה לא מכיר אתה נותן חמש מאות כתרי זהב בקלות תחזיר לו מייד את כל כספו.

אותו בעל הבית התחיל לבכות ולהצטער שבאמת הוא לקח ממנו את הכסף וחזר בתשובה.

(אור דוד')

מסופר על יהודי אחד עשיר שנסע לפראג ביום שישי כדי לקנות סחורות, כך התחיל במסחר עם המוכר הזה ולאחר מכן עם מוכר אחר כדי להגיע למחיר הכי שווה, עיכובים ועוד עיכובים עד שכבר הגיע קרוב לשבת ולא היתה לו ברירה רק להישאר שם בשבת. אבל הבעיה שהיה לו עשר אלף כתרי זהב שהיה זה סכום עתק, והיכן ישמור אותם למשך כל אותה שבת. אותו יהודי נזכר שיש לו חבר שיש לו הסכמים איתו והוא בטוח יכול לשמור לו את הסכום הגדול הזה.

הגיע אליו לפני כניסת שבת ובעל הבית הכניסו בברכת שלום עליכם ושאל לשלומו. היהודי סיפר לו שהוא נתקע כאן סמוך לשבת ואין לו היכן לשמור את הכסף הרב שיש לו, ואשר הוא סומך רק עליו. בעל הבית שמע זאת ולקח את זה ממנו בשמחה "אין בעיה לעשות עם יהודי חסד גדול". והיהודי נתן לו את הסכום עד למוצאי שבת שאז יפגשו שוב.

הגיע מוצאי שבת היהודי ניגש אליו וביקש את הכסף. בעל הבית לא הבין איזה כסף הוא מדבר. היהודי חשב שהוא צוחק איתו וביקש ממנו שוב את הכסף. אבל בעל הבית התחיל להתעצבן מי מכיר אותך בכלל שאתה מדבר איתי על כסף. היהודי ראה שהוא באמת רציני, עשר אלף כתרי זהב זה עולמות, חזר חזרה ולא ידע מה לעשות עד שעלה בראשו שישג לרבה של פראג - רבי יחזקאל לנדא בעל ה"נודע ביהודה" שהיה תלמיד חכם ענק, ניגש אליו וסיפר לו את כל הסיפור. הרב שמע וביקש ממנו שיגיע אליו מחר לאחר תפילת שחרית.

הסתיימה תפילת שחרית הרב ניגש אליו וביקש ממנו שישב בחדר הסמוך "חדר המתנה", הדלת תהיה חצי סגורה ואתה תשב בשקט מאחוריה ואני יקרא לאותו אדם שישב וידבר איתי וכשאנחנו נהיה באמצע השיחה, מתי שאסמן לך, אתה תכנס מיד פנימה ותגיד את הטענות שלך. הרב שולח שליח לאותו אדם ומבקש ממנו להגיע, כשהוא שמע זאת לא הבין למה הרב קורא לו וכשנכנס פנימה הרב עשה לו כבוד גדול מה

פניני אור החיים:

מתורתו של רבנו הק"ר חיים בן עטר זיע"א

'רחמי ה' המתגלים במחלת הצרעת'

בעז"ה החל מהשבוע החולף התחלנו במבצע 'ילדי אור החיים' בו כל ילד שיאמר חיזוש מרבנו האור החיים הק' בשולחן השבת, כפי שמתפרסם בעלון, יכנס להגרלה נושאת פרסים, והפרסים החלו לגדול - פרטים בעמ' 4.

ב'גוף האדם' הדין הוא, כשיודעים שיש צרעת מיד הכהן מטמא אותו, והדבר אומר דרשני, מה ההבדל בין צרעת הבגד לצרעת בגוף האדם??? ומתוך רבינו הקדוש, שהקב"ה חס אפילו על 'ממון הבזוי' של הרשעים, ולכן ציוה בנגעי בגדים, שגם אם יש בוודאי סימני טומאה, יסגירונו הכהן ולא יטמאנו מיד, כדי שלא יצטרכו לשורפו, מה שאין כן בנגעי אדם, מטמאים אותו מיד, כי יש לו תקנה שישוב בתשובה, ומיד יסור נגעו ממנו. ומסיים רבינו הקדוש: וישירים דרכי ה'.

עוד מבאר רבינו הקדוש, שלכן ציוה ה' בנגעי בתים לפנות את כל כלי הבית, אפילו כלי חרס הפחותים, כדי שלא יטמאו על ידי שהייתם בבית אם יטמאנו הכהן, 'כי חס ה' אפילו על ממון הבזוי של ישראל'.

[אור החיים תזריע פרק יג פסוקים ב' נ'. מצורע פרק יד פסוק לון]

רבינו האור החיים הקדוש בכמה מקומות בפרשתינו מאיר לנו, שגם כשהקדוש ברוך הוא מעניש את האדם בצרעת, הכל נעשה בחשבון מדוקדק וברחמים גדולים.

על הפסוק 'אָדָם כִּי יִהְיֶה כְּעוֹר גָּשָׁר' מדקדק רבינו הקדוש, למה אמר 'בעור בשרו' והיה לו לומר 'אדם כי יהיה בו צרעת', אלא, הודיע הכתוב בזה, שאין טומאת הצרעת פוגמת בישראל רק בעור בשרו, ולא בפנימיות שלו, ויש רושם מראה צרעת רק בעור בשרו, ולא בבשרו, וכל שכן בפנימיות שלו.

ובהמשך הפרשה עומד רבינו הקדוש, על הבדל מעניין בין נגע המופיע ב'גוף האדם' לבין נגע המופיע ב'בגדי האדם', ש'בבגד' הדין הוא, אף על פי שכבר יודעים שזה נגע צרעת, צריך להסגיר הנגע עוד שבוע ימים, ואילו

אסתר הדסה בת אילנה.
נועה בת אסתר הדסה.
אליה שאול בן מיטל.
אייל אליהו בן אילנה.
סימה יוכבד בת רות סולטנה יהודית.
יוסף מרדכי בן תהילה שמחה.
שירלי בת דינה.
ישי משה בן כוכבה.
נתנאל אברהם בן כוכבה.

לבריאות והצלחה:

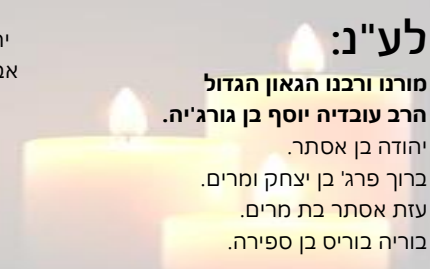
דוד ראובן בן נלי נעכא.
רבקה אפרת בת שרה.
אברהם בן דליה.
יוסף אברהם בן טובה.
יעל בת בתיה.
נועה בת מזל פורטונה, - לזיווג הגון
דניאל בן מהין, אסתר בת יעל. - לרפוא"ש, וזש"ק.

יהודה אריה בן ר' צבי דוד ומינה.
אברהם בבר חי בן שמחה אבלין.
דניאל בן סעדה.
מור בן מזי מזל
יוסף בן משה וליאה.
זכריה בן שלום.
חממה (יונה) בת ג'ל.

ת.נ.צ.ב.ה

לע"נ:

מורנו ורבנו הגאון הגדול
הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה.
יהודה בן אסתר.
ברוך פרג' בן יצחק ומרים.
עזת אסתר בת מרים.
בוריה בוריס בן ספירה.

בן פורת עלי עין: עין הרע וסגולות במקורות חז"ל

התרופה והמכה הרמוזים בפרשה

שבת שלום אחים יקרים

השבת אנו נקרא בעזרת ה' בפרשיות "תזריע מצורע" ואנו רוצים להתמקד בעניין חשוב והוא עניין הקנאה, שרודפת את האדם גם בקבר, כפי שנאמר: "רקב עצמות קנאה" וכל זה מתחיל מהעין, כפי שנראה בהמשך.

אם נתבונן בפרשה, ונסה להבין איך אדם מגיע למצב של לשון הרע ודומיו, נגלה שהכל מתחיל מהקנאה, שהיא מתחילה מהעין החומדת, כפי שפתיחנו.

יש לנו לכך רמז כבר בתחילת הפרשה בשמה - "מצורע" שזה אותיות 'צורם' 'ע' שזה הפרוש של צרות עין, וכשנמשיך להתבונן נגלה עוד שגם התרופה נמצאת באותן אותיות, 'מצור' 'ע' - שעל ידי שאדם עושה 'מצור' לעין שלו, ולא מסתכל במה שלא שייך לו, ומסתפק במועט (וזוכים בזה על ידי מצוות מעשר) אזי זוכה גם לא לקנאות בשני, ולא לדבר על השני, (כפי שנכתב בפינה זו בעבר) שכל העניין של לשון הרע זה חוסר אמונה, אם אדם היה מאמין שמה שיש לחבירו כך קבעו משמים, לא היה מקנא, ולא היה מדבר בגנות חבירו.

ולכן כל טהרת המצורע היא על ידי כהן שבו נאמר "טוב עין יבורך" ואומרים חז"ל אל תקרי יבורך אלא יברך, שאדם שהוא טוב עין יש בו את כח הברכה. שזה הכהן שבזכות זה מברך את עם ישראל.

וידוע שעל ידי ברכת כהנים זוכים אנו להגנה מעין הרע, ואיך נוצרת ההגנה על ידי שברכת הכהן מביאה שלום על עם ישראל והשלום זה השלמות וזוהי הראיה שלנו נהיית מבט מושלם וחיובי על השני.

שבת מבורכת, שפע עד בלי די, אמן.

ניתן להעביר שאלות לפינה זו בטלפון: 02-5-696-515 שלוחה 3

שו"ת כלכלי:

ניתוח מקרים בדיני ממונות
מאת הרב אליהו אלקיים שליט"א

חיוב השבת אבידה כשמצילה מאבדון

מעשה בשמואל אשר הילך לו להנאתו אחר ההסגר בפסח. לפתע ראה על הכביש אוזניות יקרות מחברה יקרה, העולות כמה מאות שקלים.

כמובן, באם לא היה מרים את האוזניות, היו הן עתידות להתרסק תחת גלגלי אחת המכוניות העוברות ושבות.

לאוזניות היו סימנים, ואף היה כתוב את שם הבעלים.

נשאלת השאלה: האם צריך הוא להשיב את האוזניות לבעל האבידה? **תשובה:** אין שמואל חייב להחזיר המציאה, מכיון שבהכרח היתה הולכת היא לאבדון, ונחשב הדבר כמציל מזוטו של ים. אך מ"מ טוב וישר להחזיר אך אינו חייב.

נימוק ההלכה: איתא בגמ' ב"מ (כד.) - המציל מן הארי ומן הדוב ומן הנמר ומן הברדלס ומזוטו של ים ומשלוליתו של נהר המוצא בסרטיא ופלטאי גדולה ובכל מקום שהרבים מצויים שם - הרי אלו שלו, מפני שהבעלים מתייאשים מהם.

וכן פסק בשו"ע חו"מ סי' רנט סעי' ז' והוסיף דאפילו הבעל עומד וצווח - הרי אלו שלו. (שו"ע)

והוסיף הסמ"ע ס"ק טז - דאפילו בא לידו לפני יאוש - הרי אלו שלו. ואפילו אמר לא מייאשנה ואפילו מרדף אחר שטיפה - בטלה דעתיה אצל דעת כל אדם, והו"ל כצווח על ביתו שנפל. (סמ"ע טז)

וצידד הרמ"א - דמ"מ טוב וישר להחזיר.

אין לדמות הלכות למקרים שונים, ניתן לפנות לכותב השו"ת, הרב אליהו אלקיים שליט"א, במספר הטלפון: 054-846-8383.
(הרב מכהן כמו"צ בהלכות נדה מבית ההוראה 'אפיקי מים' מחבר סדרת 'חלקת אליהו' - קונטרסי הכנה למבחני הרבנות הראשית).
כמו"כ ניתן להשיג במספר זה את ספרי הרב במחיר מסובסד.

בקיצער:

חידוש קצר לשולחן השבת.

"ובימים השמיני ימול"

בְּשֵׁר עֶרְלָתוֹ"

(פרק י"ב פסוק ב')

נהגו בקהילות ישראל במעמד ברית המילה לקבל את פני התינוק בברכה - "כשם שנכנס לברית כך יכנס לתורה ולחופה למצוות ולמעשים טובים"?

שאלו פעם לחכם אחד מה ראו לדמות את כניסתו למצוות ומעשים טובים דווקא לברית, מה שלא ראינו בעוד מצוות?

וענה - כמו שברית הוא דבר שכבר לא יכול להיפרד ממנו שנעשה מעשה בגופו, כך אנו מתפללים ומברכים אותו שהתורה והמצוות יהיו חלק בלתי נפרד ממנו ולא ירצה להיפרד מהם כלל ועיקר.

(ע"פ חיוכה של תורה)

הרב יעקב חבה שליט"א - מדריך חתנים מוסמך.

יעוץ - הלכות - הנהגות - הדרכה מעשית.

ליעוץ טלפוני (ללא תשלום) חייגו: 054-846-8927

בפרשתנו מופיעה התייחסות של הבורא יתברך בתורתו הקדושה עד כמה חשובה בעיניו קיום שלום בית בין איש לאשה, ועד כמה גרוע הוא ההורס אותה [לתשומת לב יועצי נישואים וטוענים רבניים...]

כאשר אדם נהיה מצורע חלק מן הדינים הם שהוא צריך לשבת הרחק מכולם 'בדד' ישב מחוץ למחנה מושבו' וכמו כן אם אדם יגיח לשוחח איתו עליו להתרחק ממנו שני מטרים... ולומר לו: אני מצורע! אל תתקרב אלי! וכמאמר הפסוק 'וטמא טמא יקרא', וכן נאמרו בו פרטים נוספים הגורמים לו להיראות לא יפה ולא חברתי.

בסיעתא דשמיא

מכניס חסוס?

איכובים הצינוץ או ההצלחה האופן כאלו?

36 כח? מרדף?

לחוצא עיין הנע העופג ע"פ מקורו חז"ל

חייג: 052-7100-955

ובעז"ה נהגשר בהלכות טובות

יום אחד הגיעו פורעים לעיירה יהודית וטבחו בתושבי העיירה, יהודי אחד אחרון נותר מתנבא בבית המדרש של העיירה, לפתע אחד הפורעים פרץ את דלת בית המדרש ונכנס ובידו סכין שלופה.

היהודי שהבין שזהו רגעו האחרון והוא עומד למות על קידוש השם, ברח בקול גדול ונכונה גדולה: ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם אשר קדשנו במצוותיו וצונו למות על קידוש השם! אותו פורע עם סכין שלופה, כאשר ראה ושמע את היהודי המורד שקיבל על עצמו למות החליט לחוס על חייו ופנה החוצה לדרכו.

היהודי בראותו את הפורע הולך החל לצעוק: אמממ! אמממ! אמממ!

בשביל הנישואין:

הכנה לנישואין והנהגת הבית
מאת הרב יעקב חבה שליט"א

חשיבות שלום הבית מהקב"ה.

והטעם לכך מבואר בדברי חכמינו: שהצרת באה על עוון לשון הרע, וכך היא ההתייחסות לישיבה מחוץ למחנה: הוא הפריד בין אדם לחברו ובין איש לאשתו באמצעות לשון הרע, הוא ייענש ויישב נפרד מחבריו וממשפחתו.

ובנוסף, מבין המרוחקים ממחנות הקדושה, המצורע מתרחק יותר מכולם חוץ לשלוש מחנות, הזב חוץ לשתי מחנות, וטמא מת חוץ למחנה אחד.

ודבר זה מלמדנו עד כמה מי שמפריד בין איש לאשתו הוא חמור בעיני התורה הקדושה והוא המרוחק לחלוטין ממקור הקדושה.

בברכת שבת שלום, ושלוש בית מבורך.

חידה של פרשה:

חידה לפרשה עפ"י רש"י והפסוקים.
בעריכת הרב ישראל בראורין שליט"א.

בין הפותרים נכונה תערך הגרלה על:

**קו נייד כשר
למשך 3 חודשים.**

פתרונות ניתן לשלוח עד ליום רביעי.

במייל: ALONHLH@gmail.com או בטלפון: 02-5-696-515.

בעמדות "נדרים פלוס": באמצעות "שלח הודעה".

יש להשאיר תשובה מלאה בצירוף שם הפותר, והיכן קיבלתם את העלון.

באורי מתזוילת הפרשה בכל פעם להביא לצוזור.
אך בהופיעי באזורונה, לא כן, אלא לטהור.
זאת מבאר רש"י על פי התרגום.
וכך מוכיזו ההבדל במושג, המופיע בתזוילה
ובסיום.
הידעת מזהו זה המושג?
אשר בשני ביאורים שונים בפרשה מוצג.

בהצלחה!!!

פתרון החידה לפסח:

(ע"פ ההגדה)

אנו השלושה - פסח מצה ומרור. נקראים גרעין אחד - פסח
קרוב הפסח חסר בימנו, וצריך לומר: 'פסח מצה ומרור' ומי שלא אומר
לא יצא ידי חובה

החידה משבוע פסח:

אנו השלושה העיקר וגרעין אחת נקראים.
בנתיים האחד העיקר חסר, ונותרו רק השניים.
קבלה מפי התנא הנשיא, חובה להעלות את שמות השלושה על נס.
דווקא לבלי התקדש החג אשר הס מלהתקרב אל חמץ.
כעת נתור אחר ההלכה בכתב החידה.
אשר מקורה גם בסדר ההגדה.

ב"ה

מבצע 'ילדי אור החיים'

בסיעתא דשמיא החל משבוע זה אנו יוצאים במבצע
לעידוד ילדי ישראל לומר דבר תורה בשולחן השבת
מתוך חידושי הנפלאים של מרן ה'אור החיים' הק', וכבר
יידוע ברבים סגולת הקביעות ללימוד בדברי תורתנו,
ובפרט בשבת קודש ועל ידי תינוקות של בית רבן.

בעזרת ה' תערך הגרלה מידי שבועיים בין המשתתפים.
בין המשתתפים תתקיים הגרלה 2 זוכים כל אחד
בזוג ספרים מסדרת 'קומיקס סבא'.

לצורך השתתפות יש לומר בשולחן השבת את ה דבר
תורה כפי שמפורסם בעלון במדור 'פניני אור החיים'
(בעמוד 2) בשולחן השבת מתוך העלון,

(מי שמקבל את העלון בפורמט דיגיטלי ואין באפשרותו
להדפיס, ניתן לקרוא את החידוש מערב שבת ולהעתיק
לדף או לאומרו בע"פ בשולחן השבת)

לאחמ"כ יש לשלוח הודעה עם שם, גיל, ואזור המגורים
למייל שכתובתו: ALONHLH@GMAIL.COM
ולציין בנושא 'מבצע ילדי אור החיים'.

בעז"ה ככל שירבו המשתתפים יתרבו גם הפרסים, ולכן
כדאי ומומלץ להציע גם לחברים להשתתף בתוכנית זו,
ובוודאי שיש בכך גם זכות גדולה של זיכוי הרבים
במינימום מאמץ (ניתן גם לצרף אנשים נוספים לקבלת
העלון במייל מידי שבוע).

נהנים מהעלון? רוצים לקבל אותו מידי שבוע
ישירות לתיבת המייל שלכם?

שלחו בקשת הצטרפות ל:

ALONHLH@GMAIL.COM

והעלון בעז"ה אצלכם במייל מידי שבוע.

תגובות / הארות / הערות / הצעות ליעול, יתקבלו
בברכה במייל זה או בקו המערכת: 02-5-696-515.
שלוחה 3.

ב"ה

יהודי יקר!

הישועה שלהם - מחכה לגפיהם שלך!

נא הקדש דקה מאמץ ואחור פנק גה'א'ים ארפואגה השלימה של:
יוסף מרדכי בן גה'א'ה שמחה אה ציון אקביץ אה סימה יוכהד.
גדה רבה.

(ניתן להעביר שמות לתפילה בפלאפון 052-7100-955)

מחיר גמאל!

רב קווי: 1599-578-946

בני ברק: ר' עקיבא 52 בפסאג | ירושלים | אלעד | ביתר עילית
מודיעין עילית | בית שמש | אשדוד | נתיבות | חיפה

ניתן לתרום בכל עמדות

הדפסה והפצה:

העלון יוצא לאור בסיעתא דשמיא ע"י ארגון תורה וחסד:

"המרכז לערבות הדדית" 580646396 (ע"ר). רח' חנה 1. ירושלים.

טלפון: 052-7100-955 / 02-5-696-515. מייל: HLA580646396@gmail.com

ע"ש המרכז לערבות הדדית mediabar99@gmail.com

פרטי חשבון: בנק דיסקונט-11 סניף: 64, מ"ח: 155024.